

خلاصه کتاب

شجاع باش دختر

نویسنده : ریشما سوجانی

تهیه شده توسط تیم آموزشی رایینز

مقدمه

خانمها محتاط هستند در حالی که آقایان قاطعانه به زمینه های ناشناخته وارد می شوند، بدون آن که سر سوزنی بابت شکست خوردن یا احمقانه به نظر رسیدن نگران باشند.

دلیلی برای این رفتار و احساس زنان وجود دارد. هیچ ارتباطی به بیولوژی ندارد و فقط مربوط به شیوه ی تربیتی ماست. از سنین کم به دختران آموزش داده شده است که محافظه کار باشند، تلاش کنند بالاترین نمره را برای خوشحالی والدین و معلمها کسب کنند، مراقب باشند خیلی از میله های بازی پارک بالا نروند تا سقوط نکنند و آسیب نبینند، آرام و مطیعانه بنشینند، زیبا باشند، سازگار و دل پذیر باشند تا دوست داشته شوند.

والدین و معلمان خوش نیت ما را به سوی فعالیت هایی هدایت می کنند که در آنها موفق هستیم تا خوش بدرخشیم و ما را از فعالیت هایی که استعداد طبیعی خوبی در آنها نداریم، دور می کنند تا احساسات و معدل نمراتمان خدشه دار نشوند. البته که قصدشان خیر است؛ هیچ پدرومادری مایل به دیدن صدمه، ناامیدی یا دل سردی دخترش نیست.

حفاظ نرمی که اطراف ما پیچیده شده با عشق و مراقبت همراه است، به همین دلیل هیچ کس متوجه نمی شود که چقدر این مسئله ما را از ریسک پذیری و دنبال کردن رؤیایها در بزرگسالی مجزا و دور می کند.

از طرف دیگر پسران پیام کاملاً متفاوتی دریافت می کنند. به آنها آموزش داده شده است که کاوش کنند، خشن بازی کنند، با تاب ارتفاع بگیرند، به بالای میله بارفیکس بروند و در تلاش برای انجام آن زمین بخورند. آنها تشویق می شوند که تازه ها را امتحان کنند، اسباب بازیها و ابزارها را تعمیر و سرهم بندی کنند و اگر در بازی ضربه خوردند، از جا بلند شوند و دوباره وارد زمین شوند. پسران از سنین کم برای ماجراجویی آماده شده اند.

تحقیقات نشان داده است که آنها آزادتر هستند که به تنهایی بازی کنند و تشویق می شوند که فعالیت های فیزیکی جسورانه تری را با هدایت و کمک کمتر از جانب والدین امتحان کنند. زمانی که پسران به نوجوانی رسیده اند و با کسی قرار ملاقات می گذارند یا به بزرگسالی رسیده اند و در حال مذاکره برای اولین افزایش حقوق خود هستند از قبل عادت داده شده اند که مدام ریسک پذیر باشند و معمولاً از شکست خوردن آشفته نمی شوند. برخلاف دختران، بابت ریسک کردن تحسین و تأیید دریافت میکنند؛ حتی اگر نتیجه ی مناسبی نداشته باشد.

به عبارت دیگر، پسران آموزش دیده اند که شجاع باشند؛ در حالی که دختران آموزش دیده اند که بی عیب و نقص باشند.

به دلیل این که از سنین کم بابت بی عیب و نقص بودن پاداش گرفته ایم، در بزرگسالی به زنانی تبدیل شده ایم که از شکست خوردن هراس دارند. در زندگی های شخصی و حرفه ای خود خطر نمی کنیم؛ زیرا می ترسیم در صورت خطا کردن قضاوت شویم، خجالت زده و بی اعتبار شویم، و جبهه ی عمومی مان افول کند یا اخراج شویم. به طور خودآگاه یا ناخودآگاه از انجام هر کاری که از موفقیت در آن اطمینان نداریم، خودداری می کنیم تا از ناراحتی و تحقیر احتمالی آن اجتناب کنیم. هیچ نقش و مسئولیتی را به عهده نمی گیریم، مگر آنکه مطمئن